

איטה אברמוביץ ז"ל

בת בלומה וזוסיה - אמא של בלומה רייזנר

נולדה ב- 1898

בדרז'נה רוסיה

נפטרה ב- 1959

בת 69 במותה.

איטה אברמוביץ לבית גדזברג

איטה נולדה בשנת 1890, בעיירה פרוסקורוב ברוסיה, בת זוסיה בן משולם גדזברג ובלומה למשפחת לוין.

למשפחה היו חמישה ילדים, האם בלומה חלתה בטיפוס ומתה בגיל צעיר, ואיטה שהייתה הבת הבכורה, טיפלה בילדים הקטנים ממנה עד שהאב נישא בשנית. איטה נישאה לדוד אברמוביץ והם השתקעו בפרוסקורוב. המשפחה עסקה במסחר. בשנת 1921 נולדה בתם הבכורה בלומה. לאחר המהפכה הבולשביקית הורע מצבם מאוד, ולא הייתה פרנסה כלל, וכמו הרבה יהודים הם חיפשו דרכים להגר לארץ אחרת. שני אחיו של דוד אברמוביץ היגרו לארצות-הברית מספר שנים קודם לכן, אך כאשר דוד ואיטה רצו להגר ולהצטרף לבני משפחתם, הופסקה חלוקת אשורות הכניסה, והם נאלצו לחכות ברוסיה.

דוד נסע לפולין כדי לחפש עבודה ולנסות להשיג אשורות לארצות-הברית, איטה נשארה ברוסיה עם הבת בלומה שהייתה תינוקת. שנתיים המתינה איטה להודעה מדוד, שנתיים קשות מאוד. באותה תקופה המצב ברוסיה היה קשה, בפרט עבור היהודים שסבלו מהתקפות של פורעים ובוזזים רוסים.

כעבור שנתיים הצליח דוד להשיג אשורות לארגנטינה. איטה ובתה הצטרפו אליו לפולין כדי לצאת לדרך. סיפור מעבר-הגבול מרוסיה לפולין, היה קשה מאוד. איטה הייתה חוזרת ומספרת לנו על חוויה טראומטית זו: כדי לעבור את הגבול נעזרה בשומרי-גבול אותם דאגו לשחד מראש, מאחר שהמעבר היה לא חוקי. איטה עברה את הגבול בלילה, ברגל, בדרך-לא-דרך, עם תינוקת בזרועותיה, כאשר שומרי-הגבול בדרך שודדים ממנה את מעט הרכוש שנשאה עמה. היא הגיעה לפולניה בתחושה שנס גדול קרה לה שהצליחה להגיע בשלום, עם בתה התינוקת. מפולין נסעה המשפחה לארגנטינה והשתקעה בבואנוס-אייירס, שם נקלטו ע"י בני משפחה שהיגרו מרוסיה מספר שנים קודם. איטה שמרה על קשר טוב עם משפחתה, וגם עם השכנים שהיו מהגרים גם הם מאיטליה ומארצות שונות. איטה ניהלה את משק הבית ועזרה מעט גם בפרנסת המשפחה. בשנת 1925 נולד בנם נתנאל.

מהסיפורים שסיפרה לנו, עולה שארגנטינה הייתה ארץ מפותחת יחסית, היו בה שפע של ירקות, פירות ובשר, ואפילו תרבות פנאי-נסיעות לפיקניקים משפחתיים בחיק-הטבע, שם נערכו קונצרטים לקהל. בשנת 1935 נשלחו אליהם, אשורות כניסה לארץ ישראל, ע"י אחיה של איטה, אהרון גדזברג. אהרון היה ציוני וחלוץ, הוא עלה לארץ מרוסיה, בשנת 1922 ורצה להביא את כל משפחתו לארץ.

איטה ודוד החליטו לעלות. הם עזבו את ארגנטינה בשנת 1935 והפליגו באוניה מבואנוס-אייירס לחיפה, דרך איטליה. איטה סבלה מאוד ממחלת ים, וכאשר הגיעו לחיפה הייתה חלשה מאוד.

בארץ התגוררו בחיפה, בקרבת אחיה של איטה ומשפחתו. המעבר מארגנטינה לארץ היה קשה מאוד עבורה. המצב הכלכלי בכלל, ושלחם כעולים חדשים בפרט, היה קשה. הבת בלומה שהייתה בת 16 נאלצה לצאת לעבוד במשק בית, כדי לעזור בפרנסת המשפחה, וגם איטה הכינה בביתה תבשילים ומיני מאפה למכירה, כדי להרוויח עוד מעט כסף. דוד, בעלה, עבד עם כל החלוצים בסלילת כבישים ובניין, והבן נתנאל, שהיה ילד צעיר, למד בבית הספר הריאלי בחיפה.

המשפחה חיה בחיפה מספר שנים. בפרק זמן זה נישאה הבת בלומה לאפרים רייזנר, שהיה חבר ב"ארגון אפרים", בני הזוג עברו להתגורר במושב בית-שערים, שהיה אז בראשית דרכו.

דוד אברמוביץ המשיך לעבוד בסלילת כבישים ומצבם הכלכלי השתפר מעט. כעבור מספר שנים בשלהי מלחמת העולם השנייה, דוד איטה ובנם החליטו לעזוב את חיפה ולעבור לגור במושב ליד הבת בלומה ובעלה.

דוד אברמוביץ עבד כשכיר במושב, ואיטה עזרה בעבודות הבית ובגידול הנכדים. באותה תקופה התגוררו מספר משפחות של הורי חברים במושב, יחד עם בניהם. איטה הייתה שומרת מסורת עוד מבית הוריה, הביאה אתה לבית במושב את רוח המסורת וריח הניחוח של מאכלי החגים המסורתיים, שלא וויתרה עליהם גם בשנים קשות.

איטה חיה במושב עם המשפחה המתרחבת שנולדו בה ארבעה נכדים, פנינה שומן, אלחנן (רייזנר) רז ז"ל, נעמי חיים, ודינה בן-ישי. כמו כן נולדו לה שלושה נכדים מבנה נתנאל שנשא לאישה את רבקה לבית שפר, והתגורר בקריית-חיים. איטה נפטרה לאחר מחלה והיא בת 69 שנים.